

Діло

Виходить щодня раніше
крім понеділка.

**РЕДАКЦІЯ
І АДМІНІСТРАЦІЯ:**
Львів, Ринок 12, П. пав.
Комп'ютер. шкідл. №720.
Адреса тел.: „Діло—Львів“.
Число телефонів 37.
Функція редакція не змінює.

ПЕРЕДПЛАТА

в Австро-Угорщині:
місячно . . . . . 2-70 К.
чвертьрічно . . . . . 7-00 „
піврічно . . . . . 13-00 „
квартально . . . . . 14-00 „
у Львові (без доставки):
місячно . . . . . 2-60 К.
чвертьрічно . . . . . 6-90 „
піврічно . . . . . 12-00 „
квартально . . . . . 13-00 „
За кожен адресу платять по 10 с.

Ціна ogłosень:

Служба публікацій, заснована 1884 року, встановила ціну за рядок в один день 100 грошів, а за довготривалу частку 1 К. Подальші ціни визначені в додатку до „Львівської газети“ № 1. Ціна за рядок в один день 100 грошів, а за довготривалу частку 1 К. Подальші ціни визначені в додатку до „Львівської газети“ № 1. Ціна за рядок в один день 100 грошів, а за довготривалу частку 1 К. Подальші ціни визначені в додатку до „Львівської газети“ № 1.

Видас: Видавничча Спілка „Діло“.

Начальний редактор: Д-р Василь Панейко.

Лихварі перед судом.

Відень, 4 цвітня 1917.

Недостача місця — при двох картках на день — не позваляла „Діло“ давати повідомлення в ході розправи проти д-ра Кранца і тов. за товареву лихву. Нехай отже ся допнє бодай коротко познайомить читачів „Діла“ в процесом, який вважають тут загальною за симптома тичний серед панучих відносин сього тяжкого часу.

Процес сей, ведений проти президента одної з найбільших банкових інституцій Монархії і його спільників ріжних вір і на всяких становищах, позволив широкій публіці бодай тісною шліною глянути в світ людий найновішого, „воєнного“ типу: світ харчевих володарів, котрі ведуть безпощадну боротьбу проти загалу своїх спігноржан — аби тільки як найшвидше дійти до можливо як найбільшого майна. Людий сих як слід схарактеризував прокуратор, вчисляючи їх до ряду гордорів, рабівників і зрадників держави, а віденський суд своїм засудом (самим у собі, а не виміром висої кари, розмірно невисоким) признав рацію поглядови прокуратора. Засуд віденського суду має тим більше принципальне значінє, що посередмо клеймить він трансакції всіх тих банків, котрі в помічу свого мільонового капіталу побудували мур між продуцентом і консуматором, силкуючи останнього платити всі кошти і зарібки, захоплені звязаними в сильний ланцюх посередниками.

Цікава собі була оборона обвинених. Кождий певнив, що брав зиски, в купецьким житю признані на вагал за приличні, особливо коли візьметь ся під увагу ризико і наклад капіталу. Кождий поклянував ся на „прислуги“, віддані державі, і на „добродійства“, зроблені суспільности. Дуже наївна людина могла-би може на віть повірити сьм побожним запевненням, якби не прокураторський голос остороги, котрий по казав, що те, що сі „добродії“ дали одною рукою, було тільки дрібною частиною грабежі, докочаної на консументі другою рукою.

Обставину сю стверджено в ході розправи на дуже характеристичний прикладі. Свідок Маркш Шаф член управляючої ради товариства броварів у Львові, визнає, що зобовязав ся доставити 12000 гектолітрів пива по 60 і 65 корон. Одначе потім він відступив від зобовязанн і титулом відступного мусів заллатити 230000 корон. На се один з оборонців завважав, що п. Шаф чейже не схоже впевнитися, що вправ жертвою. Свідок з усміхом відповідає, що не каже, що втратив. Та зі слів другого оборонця швидко виявилось, що свідок не тільки не втратив, а ще „на часто“ заробив 235000 корон, бо продав пиво по 132 кор. за гектолітер. Заплатила се Східна Галичина. Можливо, що словник се обігнучи прокуратора, що й сей випадок буде предметом судового процесу та що й сьому львівському „діячеві“ прийде ся із своїх соток тисяч лихварських зяків вложити яких одну дві де сятки тисяч судової гривни.

Не байдажним моментом було також ствердженє лукавства доставив типу Кранца і над уживанє ними урядової фірми, в сім випадку фірми міністерства війни. Доставка пива для війська була сама собою беззаметна, але тим більший зиск тягнуто на консумуючїм загалі. Підступно виманени свідчитвом міністра війни лихварі силкувались піти поперек інтервенції прокуратора. Але се не вдало ся.

Свідок ротмістр Люстіг, хотячи очевидно оберігати власну особу, своїм зізнанєм спричинив сензаційний епізод, яким було покликанє на свідків трьох міністрів. Конечє кінців: виявилось, що була там тактична помилка в редактованю доповідня до „ночи“ міністерства війни. Та виявилось також, що хтось поза плечима міністра спробував ся боронити обвинених. Прокуратор своїм виразно вказав на особу свідка, одначе здержав ся від подрібної критики, а ззначив, що військовий суд веде в сій справі слідство.

Процес Кранца і тов. — перший процес, в яким харчеві володарі стали перед судом. До ся читали ми тільки про перекупки, карані за 2-сотикову лихву. Загалом не може бути річно байдужною, що після дрібних приходить черга на великих лихварів. В думці кождий кликне: vivat sequens!

Наслідки війни з Америкою.

Львів, 7. цвітня.

Найбогатша й економічно найбільш розвинена держава світа скріпила ряди ворогів осередних держав. Се подія дагуєть ся від хвилі, коли сенат Сполучених Держав Північної Америки узнав, що між Америкою й Німеччиною існує воєнний стан. На основі американської конституції являєть ся сенат (щоє в роді висшої парламентарної палати) рішенняю інстанцією в усіх справах заграничної політики. Що до його останньої узвали, то дивна в ній не та подавляюча більшість, що заявила ся за війною, тільки те, що в сенаті загалі знайшла ся меншість, котра мала відвагу, голосувати проти війни. Коли взяти під увагу, який сильний натиск виконуєть ся на представителів народу в хвилі виповідженя війни, щоб осягнути однудушність, то голос тих шістьох сенаторів, що заявили ся проти війни, слід уважати доказом, що в населеню тої держави є великі гурти, противні війні. Одначе воєни не мали тільки сили, щоб здержати розвиток подій і тепер уже практично нема що числити ся з ними.

Від тепер треба тільки стежити в тій справі за евентуальними наслідками того факту. До них належить в першій мірі те, що господарські засоби Америки стануть служити почвірно му порозуміню в ще в більшій мірі ніж дотепер. Вправді думає дехто, що доставка американської муніції й інших потрібних війску річій зменшить ся, бо тепер Америка сама по потребуєть ме тих річій і то в дуже коротких реченцях; але в дійности річ маєть ся так, що за час війни Франція й Англія так розвинули свій воєнний промисл, що коли ще в 1916 р. майже ціле їх запотребованє покривала Америка, то від початку сего року робила вона се тільки до додатково. Річ певна, що можливість перевозу американської муніції й засобів поживи залежить від успіхів німецьких підводних лодок; але з другої сторони треба взяти під увагу, що в американських пристанях остало понад пів мільона тон німецьких кораблів, котрі можуть бути ужиті до перевозу. Вправді в часі вірваня дипломатичних взаємин Америка виявила виразно, що на випадок війни пошамє міжнародне право й не забере для себе німецьких кораблів. Але вже тепер говорить ся там про „вімки“, а що Англія мати ме вплив на постанови американського уряду, то годі сумнівати ся, що скорше або пізніше Америка піде за її приміром і всіх німецьких кораблів, які остали в її руках, уживе для своїх потреб. Сим способом вискає скількість тоннажу, на знищенє якого треба німецьким підводним лодкам около трох тижнів часу. А корабельний тоннаж се в сій стадії війни найважнійший воєнний засіб у боротьбі між Німеччиною і її англосаксонськими ворогами.

Крім того є ще один важний наслідок американського виповідженя війни. Воно наступило в хвилі, коли в Росії почало заогнювати ся протівечество між пролетарськими приклонниками мира й буржуазіями приклонниками війни. Не підлягає сумнівови, що американське виповідженє війни додасть моральної сили російським приклонникам дальшого веденя війни. Як в богатях інших краях молододі культури, так і в Росії є безкритичний подив і симпатія для західних держав і Америки, що опановують публичну овіцію. Той факт, що проти Німеччини провадить війну обі англо-саксонські держави „матріні землі парламентаризму“, як також Франція, славна з своїх свободюлюбних змагань, додає тепер нової „пожи

ви“ хибному переконаню російських лібералів і демократів, немож би почвірно порозуміне провадило сю війну для вибореня комусь свободи. Мільюки і тов. ніколи не пропускали нагоди, щоб висловити свою радість з того приводу, що Росія знайшла ся в союзі з західними державами, і тепер не забудуть представити народови крок Америки в відповіднім освітленю. Лишаєть ся нам тільки надіє, що інтерес широких кругів населеня Росії та їх бажанє мира покажуть ся якісь сильнішими, ніж міражі, виклюкувані в ім'я парламентарної Англії й республіканської Америки.

„Нехай живе українська республіка!“

Львів, 7. цвітня.

Кореспондент „Frankf. Zig“ депешує свої часописи з Бавелю: „Tempo“ доносить, що перед Казанським собором в Петрограді відбули ся великі маніфестації Українців і інших чужих національностей. Тисячі учасників маніфестації проходили вулицями, несучи прапори з написом: „Нехай живе українська республіка!“

Українське бюро в Швейцарії вислало до російського міністра заграничних справ Мільюкова отсе письмо:

Українське бюро витеас провізоричне прavitельство Росії, яка виводила ся з важкого ярма царизму. Ніякий инший наряд не терпів стільки під гнетом давнього режиму, що Україна. Коли Україна під гетьманом Богданом Хмельницьким в власної волі злучила ся перезяславським договором з Московщиною, за порученю її саме тим договором повну независимість. Мимо найсвятійших приреченє царя, що він буде шанувати права українського народу та їх незломимо зберігати, ті права одно по другим потоптано брутально. — Договором у становленє право удержувати зносини з загравиденю, мати своє національне військо, самостійне прavitельство, свої суди та свободно уживати своєї рідної мови, всі ті права одно за другим зношено і нівчено. Таким чином волю державу України самоволоєю російських царів лямо їх найсвятійших обітв знижено до становннша провінції, в якій не було права, ні закона. В отсій історичній хвилі, коли російський наряд сам при підмозі всіх інших народів Росії порвав вікни кайдани вікового гнету, шлий український наряд від Карпат по Кавказ витеас вас своїми найщирішими бажаннями. Він має певну надію, що тепер йому повернуть ся його незменшені давні права, яких його так безчесно позбавлено. Він сподієть ся, що на руїнах давнього режиму збудуєть ся Росія як Федеративна республіка, чого горячо все бажали великі українські мужі від Хмельницького до Драгоманова, та що він стане рівним між різними народами Росії.

У шефа штабу генерального.

Телеграма нашого кореспондента,
Відень, 6 цвітня 1917.

У нового шефа п. і к. штабу генерального Арца явила ся дня 2. с. м. українська депутация, в склад котрої входили пп.: Романчук, д-р Кость Левинський і д-р Трильовський, в справі українських домагань до управи армії. Допись про конференцію вислаю різночасно поштою.

Найбільшому Громадянщови Галицької України

Складати на портрет ІВАНА ФРАНКА треба посилати на книжочку шкідл. Красного Союзу Кредитового у Львові ч. 4.000.

Складайте жертви на великодні дарунки для УСС. і Українців-жовнівців ц. і к. армії. Львів, Дністер, Руська 20, вкладкова книжочка 9.880.

Російський штаб про битву над Стоходом і під Золочевом.

ВІДЕНЬ (Таб). Російський штаб оголошує: По безуспішних боях, які звели наші війська за склад озброєння на лівім березі Стохеда в околиці Тободі Оленин, наші війська обсадили правий беріг тої ріки.

Після звідомлень вождів наші війська, які боронили тої точки, понесли тяжкі втрати. З двох полків 5 дивізії стрільців лише кілька десятків жовнівців перейшло на правий беріг Стохода. Оба команданти тих полків убиті. Третій полк тої дивізії відступив із стратою половини свого чисельного стану. З двох полків двох інших полків дивізії втекло тільки по кількисот жовнівців. Інші полки мали менші втрати.

Дня 4. цвітня вечером неприятель спрямував нагальний артилерійський огонь на відтинки Пеняки—Чепелі—Свиноши в сторону Золочева, острілюючи нашу першу і другу лінію та всі наші получення по заді. Літаки кермували артилерійським огнем і рівночасно кидали бомби. О год. 7 вечером неприятель пішов на гальним приступом на село Чепелі, але його відперто огнем. Невагом опісля неприятель виконав ще 5 наступів в напрямі села Чепелі. Підчас п'ятого наступу повелось йому вдерти ся до наших ровів, але протинаступом його зараз виперто. Шестим наступом всіляка неприятельська піхота заволодіти частю наших ровів біля села Чепелі, та на другий день наші війська знов її виперли і привернули в цілости нашу першу лінію.

На протім фронті карабіновий огонь і діяльність летунів.

Війна з Америкою.

Треба розторощити пруський мілітаризм.

ВАШІНГТОН (Райтер). В Палаті репрезентантів предсідатель комісії заграничних справ розпочав дискусію над воєнною революцією. Він висловив ся: Мусимо рішучо стати по стороні антанту, який веде боротьбу в імя гуманности. Мусимо так виснажити свої сили, щоб наші війська ввійшли ся повним успіхом; треба розторощити пруський мілітаризм.

Рішене палати репрезентантів.

ВАШІНГТОН (Райтер). Палата репрезентантів прийняла висенє в справі війни.

Заява французького президента міністрів.

ПАРИЖ (Таб) В Палаті посівів заявив президент міністрів Рібо: Се велика історична подія, що найбільше миролюбно настроєна демократія на світі приступає до війни спільно з нами і з нашими союзниками. Американський нарід заявляє, що не може остати ся неутраляним в тій великанській боротьбі між правом і насилєм.

Ю. СТРИЖАВСЬКИЙ.

ПІД КРИЛАМИ ЦЕРКОВ.

Матушка шукає якого замочка, хоч поганького якого, бо ота белоголова Рая заховала замок від малої хвіської хорзини в цюцін чемодані, а ключа від чом одана взяла загубила. От накаванє!

— Папунчик, чи немає в вас шпагатника, капелюх перевязати?..

— Еге, шпагатника. От десь мої темні окуляри ділись; може, ти, Галю, де бачила?

— Текльо, на харчі занєси на брячку... або ти, Ярино, на. А перед ганком топлюють, не можуть дочекати ся на подорожних, могоді булані.

Тпруу, гимергіни нечувствєні! Ще поспієш, —ласть ся Грицько, вибираючися на козла.

За Грицьком, на другій парі, Микола.

— Ну, коні готові, я справив ся,—хвалить ся Вольдо.

Найшла ся калоша!

Бішка таскала калошу в маляну.

Але виявляється ся, що Бішка, цюцінісіна собачка, прокусила калошу наскрізь, та ще й на самій підшаві, і ніхто, крім Ярини, а тому не винен; чом вона, як її казала матушка, не занєсла калоші в брячку...

— Накаванє тай годі з тою дівчиною! Ти її своє, а вона таки своє. Кавала, занєси на брячку... Ну, а тепер от провали нові калоші. Дурна!

Текльо, Ярино, де моя кардонка, коробка така, кругла?..

Райна кардонка...
Коробка в Галиннєм капелюхом...

ством. Могуча, рішачюча поміч, яку нам дадуть Зєднинєні Держави, буде не тільки матеріальна, але і моральна. Глибше ще почуваємо, що бємо ся не тільки за себе і наших союзників, але за щось неамирующєго та що працюємо над збудованєм нового ладу.

Митрополит Шептицький в Петрограді.

БЕРЛІН (Прив. тел.). „Vossische Zeitung“ доносить: Митрополит гр. Шептицький прибув з Курска до Петрограду, відки відїде до Австрії. На залізничнім двірні повитали Митрополита представники Українців, Білорусинів, Литовців, Поляків і Жидів.

Російська суспільність за республікою.

БЕРН (Таб.) До „Темпа“ доносить з Петрограду: Майже всі більші дєвєники які почали виходити після революції, заявляють ся за республікою. Монархісти ще залікані і пригноблені та моводять ся з резервою. В теперішній хвилі нема сумніву, що струя за демократичною республікою є дуже сильна серед суспільности.

Що воно значить?..

Доносять в Варшаві, що добровольцї до польського легїону, які записали ся в поліційних бюрах у Вильні, вїзавано, щоби протягом 24 годин відїшли до робітничьких батальїонів в Німєччині. До них влучено Вацлава Студницького (брат відомого публіциста), який у Вильні був провідником легїонового руху.

Найбільшому Громадянину Галицької України.

Львів, 7. квітня.

Гурт львівських Українців з найбільшим другом і куратором б. п. д-ра Івана Франка, п. радником Карлом Бандрівським, на чолі звертаєть ся до українського загалу з зазивом до складок на уфундованє мемюментального портрету найбільшого Письменника і Громадянина галицької України.

До зазиву сього мусить прилучити ся кожний Українець, кому дорога пам'ять Івана Франка. Кілько дали б ми за те, щоб для себе і для наших дітей мати автєнтичні, рукою справдішого артиста зроблені відбиті облич великих

будівничих української народности в середних віках і в нових часах! Які дорогої для нас і будучих поколінь були б автєнтичні портрети Малєпи, Котляревського і Шашкевича — портретів таких не маємо! Не можуть їх заступити фантазійні, на нєвєликих жєрєлах опертї „портрети“—так само, як механічні фотографічні знімки не можуть заступити справдішого, духом артиста одуховленого і оживленого портрету.

Найвизначніший український артист малєр Іван Труш робив пильні студії до портрету Франка ще в часі, коли наш Письменник стояв на висоті своєїго письменського розвитку. Студії сї над обличєм Франка є інші єдиними жєрєлами для відтворєня для ужитку поколінь образу того, що було в особі Франка змируещє. Зберїгти для українського народу сю артистичну вращю і оставити будучим поколінням мемюментальний портрет Івана Франка — значить сплатити одну частину довгу вдячности для Того, котрий стільки нам давав духової поживи.

Українське Громадянство поспішить їб складами на портрет Івана Франка! Гроші посылати на адрес Краєвого Союзу Кредиточного у Львові, число книжочки шадничої 4.000.

НОВИНКИ.

Львів, 7 квітня 1917.

— Під крилами церкви*. Твір доси мало знаного нашого закордонного письменника, який ми вчора розпочали друкувати в „Ділі“, є одною з дуже нечисленних літературних лєгєнд, які в часі сєї війни залетїли до нас з того боку боевої лінії. Надрукований він в 1916 р. в одеській „Степї“, а з однішого примірника сього видавництва, який дійшов до Відня, перєписав сїй твір для ужитку „Діла“ є. радник Д. Лопатинський; за труд сїй належить ся ширя подяка від читачів нашої часовиси.

— Поїманєзанє двох зв'язних шїл. Перед звідомом частини стрільців до Кєша наступавло на Волинї поїманєзанє двох наших шїл, що відїбуло ся дня 3. цвітня в Устилузі над Бугом, а дня 4. цвітня у Володимирі Волинським. В Устилузі названо школу іменем Франка. Др Назарук пояснив дітям приступним способом думки того поєта, а четар М. Сєвєч серлєчними словами попрощан діточок і роздав їм на пам'ятку книжочки і картинки. Один з учеників виголосив гарну промову, опісля діти відспівали патріотичні піснї і наступила роздача свідочств за першій пірїк. — У Володимирі названо школу ім. Шевченка. Один з учеників IV. кл. відчитав свою дуже гарно оброблену задачу про значєнє того поєта. В торжєстї

— Ось ту — о, під брячкою, заявляє Грицько.

— Барншню Галю, не шукайте; коробка вже на брячї..

— Ах, ти скот собачий, нащо прокусив калошу, — і Бішка дістає від Грицька достойну відплату батогом.

— Боже мій! Навіщо ж кардошу занєсли на брячку: Я ж ще нічого туди не поклала..

— Добре б шкяляночку чаю на дорогу.

— Нема, нема чаю: коні не хотять стояти: он правий буланний на дишель кізе.

— А ряса на хвортувалї лежала, і тикиль ось, але мокрий ще, зовсім вогкий..

— А ліктарї взяли? Тепер заєчера темно, а там в Рожнїші, на греблі, препаскудно.

— Микола, злізь, катай до магазину, забєри ліктарї!

— Ну, годі вже. Сїдайте, на Бога, бо коні..

— Ось зараз, ще на хвилїночку. Китєль поклала, Ярино, китєля..

Тай що ж, матушко, колы він ще мокрий.

— Що за чорт! Адже просив ще позавчора, щоб випрала.

— Позавчора! Бачили ви такє? А хтож то чув позавчора?

Сам голубочку, до останнього дня..

— Ну, нема вже що балакати; сїдайте, Іро, сїдай!

— А ну, справді сїдати, їй—Бо!

— Але ж бо, сїдайте, що ви собі думаєте! Далєбі, дощ буде, парять.

гядлого місця, рівно несуть ся до воріт плєбанії.

Не забуйте шини підтягнути в Зєславї, чустє, шину?

— Ну, ну!

Собаки вдїймають несамовитий гвалт. Студїтус шарпєсть ся на всі боки, рикає, сгануєть, —аж закашляв ся. Барбо: хоче бігти за кількє. Його не пускають. Текля з дрючком займає від воріт, а вьоця Онисє заступє стєжку на пряжки.

— На, на! На Барбоси! На хлїба! — бєрєть ся Ярино заходїти моральних.

Мало не перєїхали свинї..

Але що це? Цюцін Онисє покинула Барбосє, вскочила в лєкарняні дєрї, интїю опинїла ся на параднім ганку й замахла чимсь білим.

Парасолі! Парасолі!

Давай... тьху! Все?

Все, все! З Богом,—виржає цюця Онисє.

І от подорожні уже на вулиці. Дїє фурманки поперєзу старий, діалєкський „фастон“, за нїм „бокаста“ брячка з перєчеплєними від куряцькїх і Грицько на козлах фастону покичуть ся, пєнєчє ма облящє.

Свєдєк і горох плєбанїї вже зєзду, ось — цвинтарь, з зеленої гушавини його виглядає трьохбока на похила церкєвля; подорожні хрєтрьохбока похили церкєвля; подорожні хрєст приходять ся вже не стьать ся, але третій хрєст прихєдять ся вже не протї „школи“? в вікні стьотє сам ах, на Вєрєтнїський, і цїла постать Його тє і цєлє сть ся: „куди зєволите путь дєржати“?

* Микола — діє карофільного цвєтє.

Васиний кредит Америки.

ВАШІНГТОН (Ткб). Сенат прийняв перший воєнний кредит. Закон дає до розпоряджості президентові 100 мільонів доларів.

Уявлення Німців. Заряджене мобілізацій.

ВАШІНГТОН (Б. Райтера). Департамент справедливості видав приказ уявлення около 60 Німців. В різних американських портах сконфісковано близько 100 німецьких кораблів. Заряджено мобілізацію війська, флоту і моторних суден.

Конфискати німецьких кораблів.

ЛОНДОН (Ткб). Бюро Райгера доносить з Нью-Йорку: В Нью-Йорку, Бальтиморе і Нью-Лондон сконфісковано німецькі кораблі. Се буде мають і у всіх портах. Загалом є в американських портах 91 німецьких кораблів. Дотичний приказ міністра скарбу не подає близьке, що станеться з ними кораблями.

Вдоволене Англії.

ЛОНДОН (Б. Райт). Льюїс Джордж прийняв представників американської преси і вручив їм відозву комітету воєнного кабінету до американського народу, яка вказує на те, що приступлені Злучених Держав до війни є вадокументовані, що не йде о власть і добучі, але о боротьбу пожертвована, щоб владити на ступні на свободу і людські права.

ЛОНДОН (Б. Райт). Аскит вислав письмо до американського народу, в яким висказує радість і за приступлення Америки до війни. Каже, що Злучених Держав, позібно як Англія, були приневолені до боротьби, якої не шукали та витас приступлені Америки як доказ свідомості мети, о яку ведеться боротьба.

Америка опроти Австро-Угорщини, Туреччини і Болгарії.

ВАШІНГТОН (Ткб). З поінформованих кругів вачувати, що Злучені Держави не зврнуть зносин з Австро-Угорщиною, Туреччиною і Болгарією, ані не вилізять їм війни, поки не будуть до сього приневолені.

Простає Німеччини супроти поведіння ненадійних урядників.

БЕРЛІН (Ткб). „Norddeutsche Allgemeine Zeitung“ пише: Тутешньому швайцарському посольству доручено ноту в цілі переслання її американському правительству. В ноті застерігається са німецьке правительтво дуже рішучо проти поведіння канадійських урядників в порті Насіжах супроти німецького амбасадора і німецьких урядників, що вертали із Злучених Держав, котрим американське й англійське правительтво запевнили вільний переїзд. Німецьке правительтво висказує пересвідчене, що американське правительтво зарядить відповідні представлення англійського правительтва.

ВОЄННІ КОМУНІКАТИ.

АВСТРО-УГОРСЬКОГО ГЕНЕРАЛЬНОГО ШТАБУ в дня 7. квітня 1917.

ВІЙНА НА СХОДІ.

В Карпатах Лісних і на південь від Станиславова російські відділи звідні безуспішно поділясь проти наших ліній. В багатьох місцях сутички на терені перед становищами.

ВІЙНА З ІТАЛІЄЮ І НА БАЛКАНІ.

Нічого особливого.

Заст. шефа ген. штабу Ф. Гаєер.

з НіМЕЦЬКОГО ГЕНЕРАЛЬНОГО ШТАБУ

з дня 7. квітня 1917.

ЗАХІДНИЙ ТЕРЕН ВІЙНИ.

Артилерійська боротьба в околиці Лен-Арра з короткою перервою далі вела ся з такою самою завязістю.

В області по обох берегах Сомми кілька стичок менших відділів.

Французи острілювали С. Кентен. Коло Лафо, на півн. схід від Соассон французський наступ не вда ся.

Здовж ріки Ени і над каналом Ена Марна в багатьох місцях сгонь вріс. Наступ Французів для відобраня забраних ровів відперто і завдано їм великі втрати.

Батерії, склади муніції, укріпленя і громадження військ, замичені детунами в Ренс, ми острілювали довго триваючим огнем.

В Аргонах вігнано ворожі відділи відділи. На лівім березі Мози по сильнім підготовленю арт. огнем Французам під лисом в Малікур наступали тричі, але завсїгда дарма.

Щобя перефорсувати артилерійську обсервацію і звідні, вероги владять до діла сильні, суцільні воздушні сили. Вони потерпіли великі втрати. Кілька ворожих ескадр можна вважати знищеними.

Між Соассон і Ренс ворог підняв одностайний наступ на наші привязані балюни. Наслідком пшидло піднятого охоронного огня і виступів наших відділів воздушних ворог не осягнув бажаної ціли. Тільки два балюни стручено. Іх обсерватори авлетіли спадохеронниками. Вороги втратили вчера 44 літаків і один привязаний балюн. Пять наших дегунів не вернуло ся.

СХІДНИЙ ТЕРЕН ВІЙНИ

Фронт баварського князя: В багатьох відтинках значна діяльність огнева. Напад російських відділів під Барановичами і на південь від Станиславова віперто.

Фронт арх. Йосифа: В Карпатах Лісних в граничних горах Молдавії в багатьох місцях сутички на терені перед становищами.

Група Макенаена. Не було зміни. На фронті Македонським: Між Вардаром і Доїраном Англіїш по сильнім огни голосними криками „урра!“ вдвдали наступ.

Наш руйнуючий огонь звертає ся проти обсаджених ворожих ровів

Перший квартирмайстер ген. Людондоре.

НАДІСЛАНЕ.

По повероті з Відня поручас **ПОСАДНІ НОВОСТИ** в КАПЕЛЮХАХ змінячих і дитинних **М. БРОДА, Хоружиня ч. 8.** 232 2-3

Оголошення.

Спішіть ся,

бо налад уже на вичерпаню!! Кождий Українець повинен мати повне наукове **визанс**

— Кобзаря Шевченка — у виданю Наукового Товариства Імани Шевченка у Львові

під редакцією **д-ра Івана Франка** в двох томах. Ціна обох томів брошур. **6 кор.**, в оправі **10 кор.** На пересилку треба долучати **30 сот.** Замовляти в Книгарні Наукового Товариства ім. Шевченка, Львів, Ринок ч. 10. А IV 5-7

ДУЖЕ ВАЖНЕ! Хто хоче без учителя научити ся по німецьку, нехай замовить собі **сейчас**

Українсько-німецький самоучок

укладу О. СОЛТИСА (3-є видання). Ціна 1 К 40 с. з почтовою оплатою 1 К 60 с. (10 штут 13 К 80 с. 25 штук 30 К 80 с. вже оплачено). Вислає ся лише за готівку. Замовлення і гроші прошу прислати на адресу: **7-10**

А. ОКПИШ, Львів, вул. Надецька ч. 4.

УВАГА: Сей самоучок уложений після випробований вже способу научаня і Важне і для учителя удейлючих початків німецької мови, як також учеників пригтовлюючих ся до вступних іспитів.

70 3-10

Програми торжественного **обходу роковин битви на 30-4, 1-5.**

МАКІВЦІ 1915. Цвяхи і стрілецький щит вислає на **жадане безплатно** **ВАСИЛЬ СІДЕЛЬНИК** в Лавриковій почта Добрусин.

220 4 5

Голоду і дорожні не буде, кола кождий **зусилк** вселі **обслете** приножк **настем.** Всі **свїдї**
насіня поручає **І БОРИС**
ПЕРЕМИШЛЬ. 202 4-10

ЗАГАЛЬНІ ЗБОРИ

ЧЛЕНІВ „НАРОДНОГО ДОМУ“

в Волі стов. зареєстр. з обш. порукою відбудуть ся

в понеделік 23. квітня 1917 р. в год. 2-й плавудни в Домі в. катихича Луки Салука при вул. в. Маріяна Шашкевича з таким Дневним порядком:

- 1. Отворенє зборів.
- 2. Звіт з діяльності за р'к 1914, 1915, 1916.
- 3. Звіт контр. комісії і уділенє абсолюторії.
- 4. Затвердженє 3 членів Урхви і 3 заступників вибраних на 3 роки (§ 44а § 50а).
- 5. Вибір 9 членів Надзірної Ради.
- 6. Внесенє членів.

Бела, дня 5. квітня 1917.
За Раду Надзірну:
о. Кирило Селецький *о. Василь Фартух*
предсідагель Ради. член Ради.
235 1-1

ВЕЛИКИЙ УКРАЇНСЬКИЙ СПІВАНІК
НАША ДУМА

зладив **АНТІН ГАПЯК.**
(Друге виданє справлене і побільшене.)

- 182 пісень.** **200 коломишок.**
Пісні поділені на шість груп:
I. Патріотичні і політичні (21 пісень).
II. Історичні (19 пісень).
III. Станові: а) козацькі (17 пісень), б) чумацькі (7 пісень), в) бурлацькі (7 пісень), г) опришківські (3 пісні), д) побутові (18 пісень).
IV. Січові, сокільські, стрілецькі (26 пісень).
V. Любовні (64 пісень).
VI. Коломийки (200 пісень).

Окладнику Співаника прикрашує гарна вінета, виготовлена арт. малярем Будманюком а першу сторону образць „Візд Б. Хмельницького до Києва“ (відбитка звісного великого кольороканого образа артиста маляра М. Івасюка) та кромі сього при початку і при кінці кожної групи, уміщена гарна відповідно дібрана ілюстрація.

Ціна співаника „Наша дума“ **К 2 80** (справлен. в полотно К 4 50). Сей великий Співаник можна набути також окремими частями.

„НАША СЛАВА“

у якій поміщені пісні патріотичні і політичні, історичні, станові, січові, сокільські і стрілецькі. Співаник „Наша слава“ коштує **К 1 40.** часть друга п. ч.:

„Наша пісня“

містить пісні любовні і коломийки. Співаник „Наша пісня“ коштує **К 1 40.**
Хто не може набути великого співаника „Наша дума“ за **К 2 80**, нехай замовить собі співаник „Наша слава“ або співаник „Наша пісня“ за **К 1 40.**
На звичайну пересилку поштовою треба дати **30 сотників** а на поручену **65 сот.** Замовлення і різночачно гроші треба вислати під адресою:

Канцелярія тов. „Просвіта“
Львів, Ринок ч. 10.

Христос Воскресе!

Вне вишшли
дуже гарні святочні картки — кольорові малюнок арт. маляри і Косічів. — Серія в трех картках з артором 80 с.
За 20 карток оплата в артором **4 30 с.**
„ 50 „ „ „ „ **10 60 с.**
„ 100 „ „ „ „ **21— с.**
Картки вяслає ся лаш за **изберет надсізку** готу.
При більших замовленях і купцям даш ся **оуст.**
Замовлення **праваєт: ДЕНИС КУЧИНА — Львів** 109 3-3
Пенсєрська 43.